

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Corte suprema di cassazione (Itálie) - Výklad čl. 9 odst. 2 písm. e) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Propagační služby – Určení místa poskytování – Plnění poskytnuté podnikem se sídlem na území Společenství ve prospěch podniku usazeného ve třetím státě, avšak majícího daňového zástupce na území některého členského státu

Výrok

V oblasti propagačních služeb je místo poskytování služeb, je-li zákazník služby usazen mimo území Evropského společenství, v zásadě podle čl. 9 odst. 2 písm. e) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění desáté směrnice Rady 84/386/EHS ze dne 31. července 1984, stanoveno v sídle zákazníka. Nicméně členské státy mohou využít možnost stanovenou v čl. 9 odst. 3 písm. b) šesté směrnice 77/388, ve znění změn, tak, že odchýlně od uvedené zásady stanoví místo dotčeného poskytování služeb v dotčeném členském státu.

Pokud se využije možnost stanovená v čl. 9 odst. 3 písm. b) šesté směrnice 77/388, ve znění změn, považuje se poskytnutí propagační služby uskutečněné poskytovatelem usazeným v Evropském společenství ve prospěch zákazníka umístěného ve třetím státě, ať už je tento zákazník konečným zákazníkem nebo zprostředkovatelem, za uskutečněné v Evropském společenství za podmínky, že ke skutečnému využití a převzetí služby ve smyslu čl. 9 odst. 3 písm. b) šesté směrnice 77/388, ve znění změn, dochází v dotčeném členském státu. Tak je tomu v oblasti propagačních služeb, jsou-li reklamní sdělení, která jsou předmětem poskytování služeb, šířena z dotčeného členského státu.

Článek 9 odst. 3 písm. b) šesté směrnice 77/388, ve znění změn, nemůže vést ke zdanění propagačních služeb, které zajišťuje poskytovatel služeb usazený mimo Evropské společenství pro vlastní zákazníky, i když tento poskytovatel služeb jednal jako zprostředkovatel a byl zákazníkem v rámci poskytnutí služby v předchozí fázi, protože takové poskytování služeb nespadá do působnosti čl. 9 odst. 2 písm. e) této směrnice a obecněji celého článku 9 uvedené směrnice, což jsou ustanovení, na která výslovně odkazuje čl. 9 odst. 3 písm. b) téže směrnice.

Zdanitelný charakter služby ve smyslu čl. 9 odst. 3 písm. b) šesté směrnice 77/388, ve znění změn, není překážkou právu osoby povinné k dani na vrácení DPH, pokud splňuje podmínky stanovené v článku 2 třinácté směrnice Rady 86/560/EHS ze dne 17. listopadu 1986 o

harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství.

Jmenování daňového zástupce nemá samo o sobě vliv na zdanitelný nebo nezdanitelný charakter služeb přijatých nebo uskutečněných zastoupenou osobou.

(¹) Úř. věst. C 64, 8.3.2008.

Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. listopadu 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Catalunya – Španělsko) – N. N. Renta SA v. Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEARC), Generalidad de Cataluña

(Věc C-151/08) (¹)

(„Článek 104 odstavec 3 jednacího řádu – Šestá směrnice o DPH – Článek 33 odst. 1 – Pojem „daně z obratu“ – Daň z převodů majetku a listinných právních aktů“)

(2009/C 90/09)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Účastníci původního řízení

Žalobce: N. N. Renta SA

Žalovaný: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEARC), Generalidad de Cataluña

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Výklad článku 33 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Pojem „daně z obratu“ – Vnitrostátní daň z převodů majetku a listinných právních aktů

Výrok

Článek 33 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 91/680/EHS ze dne 16. prosince 1991, musí být vykládán v tom smyslu, že není na překážku výběru progresivní nebo poměrné daně z převodů majetku a listinných právních aktů, pokud se vztahuje na uzavření kupní smlouvy podnikatelem, jehož činnost spočívá v koupi a prodeji nemovitostí nebo nákupu nemovitostí s cílem jejich pozdější přestavby nebo pronájmu.

(¹) Úř. věst. C 158, 21.6.2008.

příplatky za odpracovaná léta, jejichž poskytnutí migrujícímu pracovníkovi bylo, na základě vnitrostátní právní úpravy neslučitelné s právem Společenství, před vydáním rozsudku Soudního dvora Evropských Společenství ve věci Köbler (věc C-224/01), odmítnuto?

- 3) Brání, za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, zásada efektivity použití úpravy promlčení, která stanoví tříletou promlčecí lhůtu, ohledně vymáhání v minulosti uplatněných nároků na příplatky za odpracovaná léta, jejichž poskytnutí bylo, na základě jasně formulovaných vnitrostátních právních předpisů, v rozporu s právem Společenství, odmítnuto?

(¹) Úř. věst. L 257, s. 2

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 4. prosince 2008
– Friedrich G. Barth v. Bundesministerium für
Wissenschaft und Forschung**

(Věc C-542/08)

(2009/C 90/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Friedrich G. Barth

Žalovaný: Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

Předběžné otázky

- 1) Představuje použití úpravy promlčení, která stanoví tříletou promlčecí lhůtu ohledně zvláštních příplatků za odpracovaná léta, v případě, jako je věc v původním řízení, kdy jsou migrujícímu pracovníkovi tyto příplatky odepřeny na základě, s právem Společenství neslučitelné, vnitrostátní právní úpravy přijaté před vydáním rozsudku Soudního dvora Evropských Společenství ze dne 30. září 2003 ve věci Köbler (věc C-224/01), nepřímou diskriminaci migrujících pracovníků ve smyslu článku 39 ES a čl. 7 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1612/68 (¹) nebo omezení volného pohybu pracovníků zaručeného těmito ustanoveními?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Brání článek 39 ES a čl. 7 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1612/68, v případě jako je věc v původním řízení, použití takového promlčení na

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Bundesfinanzhof (Německo) dne 15. ledna 2009 –
Gudrun Schwemmer v. Agentur für Arbeit Villingen-
Schwenningen – Familienkasse**

(Věc C-16/09)

(2009/C 90/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gudrun Schwemmer

Žalovaný: Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen – Familienkasse

Předběžné otázky

- 1) Má být pravidlo uvedené v čl. 76 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (¹) použito obdobně na čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 (²) v případech, ve kterých oprávněný rodič nepožádal o rodinné dávky, na které má v zemi zaměstnání nárok?